

Rusi osvobodili vso Krimsko

SEVASTOPOL PRED PADCEM; NEMCI SILNO RAZOČARANI

Moskva, Rusija. — V nedeljo so slavili v Moskvi zmago ruskega orožja v Krimski, katero so zmagovite ruske čete že skoro vso osvojile. Ruska ofenziva v Krimsko, je bila kakor močan plaz iz Ukrajine in iz vzhoda preko polotoka Krč, v do-
brhih treh dneh so ruske arma-
de poplavlje vso Krimsko in v
ponedeljek jutro so se Rusi že
bili z Nemci na ulicah predme-
stij Sevastopola. Mesto obstre-
lujejo od več strani in vojaški
opazovalci so mnenja, da me-
sto ne bo vzdržalo niti 24 ur
pred ruski napadi.
Porazeni in tepeni Nemci so

se vsi razočarani umičejo iz Se-
vastopola, kakor se morejo in
znajo. Neki poročevalec piše,
da Nemci uporabljajo vsako
ladjo in vsak čoln, ki ga more-
jo dobiti in v največjem neredu
beže, kakor že morejo iz mesta
po vodi. Ruski letalci pa nepre-
(Nadaljevanje na 4. strani)

NOVI SUNKI V ITALIJI; NA- PADI NA BALKANSKA MESTA

Neapelj, Italija. — Z oporišča pri Anzio so ameriški voja-
ki, ki so se našminkali, kakor Indijanci uprizorili presenetljiv
napad na Nemce. V drzovitem naskoku so prodrli do tri milje
globoko v nemške pozicije in v boju mož proti možu ubili več,
kakor 80 Nemcev, nazaj pa so
privedli nad 60 ujetnikov, ka-
tere so nekatere ujeli celo, ko
so spali.

V sredini italijanske fronte
so bili zadnje dni le topniški
dvoboji. Kakih posebnih spre-
memb pa ni, ne na eni ne na
drugi točki.

Večjo živahnost pa kažejo
zavezniki letalci, kateri iz za-
vezniških baz v Južni Italiji
neprestano bombardirajo za-
dne dni nemške pozicije na Bal-
kanu. V soboto in v nedeljo so
Amerikanci izvedli uspešne
zračne napade na Bukaresto,
Budapest in na Belgrad. V Bel-
gradu so dognali izvidniki, to
so letalci, ki po napadu ugotav-
ljajo s slikanjem učinke napa-
dov, da so bombe razdejale na
več krajih železniške proge, da-
lje je poškodovano tamkajšno
nemško zračno postajališče in
več tovarn, ki služijo Nemcem.
Bombardiranje nemških pozicij
v Rumuniji, v Ogerski in
drugih krajih Balkana veliko
pomaga Rusom, ki pritiskajo s

severa doli na balkanske Hit-
lerjeve satelite, ker jim v
ozadju razbijajo železniške
zveze in druge prometne zveze,
kar potem Nemce ovira pri
premikanju čet, orožja in pro-
vijantja.

V Bosni imajo partizani le-
talsko postajališče, na katerega
zavezniki letala že dova-
žajo pomoč partizanom. To po-
stajališče Nemci dosedaj še ni-
so odkrili, ker ga partizani u-
metno zakrijejo in skrivajo
pred nemškimi letalci.

Z Anzio oporišča poročajo,
da tamkaj v okolici ameriški
vojaški zdravnik pomaga pri
rojstvih. Imenuje se Evash-
wick. Te dni je pomagal pri po-
rodu neke italijanske rodovine.
Ko so dobili srečno sina na svet
ga je Italijan lepo zahvalil in
mu za plačilo poklonil dva kur-
ja jajca. Doma v Ameriki bi s
takim plačilom najbrže ne bil
zadovoljen. Tam pa je, ker naj-
brže sveža jajca redko kedaj
je.

ALI BO ROOSEVELT KANDI- DIRAL V ČETRTO, ALI NE BO?

Washington, D. C. — V prestolnem mestu naše Unije, kar-
tudi po vsej deželi vlada veliko zanimanje, bo li predsednik
Roosevelt predstojniški kandidat v četrto, ali ne bo? Iz bližnjih
krogov predsednika se čuje, da Roosevelt morda ne bo kandi-
dat, razen, če bodo tako nujno
zahtevale razmere, zlasti še, če
bi republikanci kazali kako
možnost, da bi zmagali in tako
zavozili z vojno in bi uničili
možnost trajnega miru po tej
vojni.

Drugače pa so mnogi mne-
nja, da bi Roosevelt napravil
najbolje, če se kandidaturi v
četrto umakne sedaj, ko ima
dobro ime kot največji junak
voditelj sedanje dobe. Ta slava
bi mu ostala in bi kot tak imel
tudi pri drugi administraciji
veliko moralno besedo in vpliv
in bi se program za mir izvajal
po njegovih zamislih in načrtu.

Predsednik Roosevelt se še
ni odločil, ali bo sprejel kandi-
daturu ali ne. Med republikan-
skimi krogi se veliko govori

proti četrtemu terminu. To pa
ne priha le proti "četrtemu
terminu" pač pa proti gospo-
darskemu in socialnemu pro-
gramu predsednika Roosevelta,
ki ga on dosledno izvaja na
podlagi, da mora imeti tudi ma-
li človek delavec svoje socialne
pravice in zaščito in da mu to
mora štiti država. Dalje se
jim ne dopade program Roose-
veltove zunanje politike, nam-
reč, da Amerika se ne sme in ne
more izogniti dolžnostim, ki jih
ima do ostalega sveta kot go-
spodarsko najjačja dežela na
svetu. To so tiste točke, ki bo-
glatim slojem na Wall Streetu
povzročajo skrb in nemirno
življenje. Vse drugo je goli po-
litičen bav-bav.

RUMUNCI PREJELI POGOJE ZA PREMIRJE

London, Anglija. — Zastop-
stva Velike Britanije, Rusije in
Zdr. držav so se sporazumela
glede pogojev, katere so že v so-
boto izročili rumunski vladi po-
tom nevturalnih zvez, omenja
poročilo. Pogoji določajo Ru-
muncem, kaj morajo storiti, da
se jim dovoli premirje. Dasi še
pogojev niso objavili je skoro
gotovo, da zavezniki zahtevajo
od Rumuncev, da najprvo sami
polože orožje, Nemcem pa uka-
žejo takoj zapustiti deželo in
ako tega ne store, morajo Ru-
munci z oboroženo silo nasto-
piti. Ruska vojska je Rumun-
cem na razpolago v pomoč. Da-
lje so v pogojih še druge po-
drobnosti. Kako jih bodo Ru-
munci mogli izvesti, če pogoje
sprejmejo je težko predvideva-
ti, ker nemške vojaške oblasti
drže rumunsko vlado in vso de-
želo, kakor kakega vkljenjen-
ga ujetnika za vrat. Rumunci
morda lahko malo ponagajajo
in vsaj s tem pokažejo dobro
voljo do zaveznikov, če so res-
tace volje, dosedaj niso bili.
Drugače pa so med dvema
ognjema in kaj posebnega ne
bodo mogli napraviti, kakor le-
udati se v usodo, ki jih čaka in
pa plačati "rajtengo" za paj-
dašarijo s Hitlerjem.

GOVERNER BRICKER KRITIZIRA

San Francisco, Calif. — Go-
verner države Ohio Bricker je
imel v soboto svoj kampanjski
govor pred tujakšnjim Com-
monwealth Klubom. Kritiziral
je sedanjo zvezno upravo, češ,
da je zanemarljivo obrambo,
vseled česar smo doživeli napad
na Pearl Harbor. Bricker bi
rad dosegel nominacijo za
predsedniškega kandidata na
republikanskem tiketu. Zadel
bi governor Bricker, če bi bil
povedal, da so bili republikan-
ski kongresniki in senatorji, ki
so najbolj nasprotovali vsaki
oborožitvi Zd. držav.

NEMCI POBILI 4000 POLJAKOV

London, Anglija. — Predno
so se Nemci umaknili iz Tarna-
pola in iz Mukulincev v Galici-
ji, so postrelili 4000 Poljakov,
poročila poljska tajna radio po-
staja. Ljudi so nagnali skupaj
in jih postrelili s strojnimi.

ZDAJ PA GREMO PROTI TOKIU!

Japonsko lokomotivo, ki jo goni plin in ki so jo Amerikanci zaplenili na Majuro, Mariški oto-
ki, preiskujeta Pfc. James C. Barrett iz Philadelphije, na levi, in Corp. Thomas A. Shearer iz Newarka.
N. J. Imenska tablica na gonilnem stroju kaže, da je ta Fordov izdelek modela A, narejen v Tokiu.
Z lokomotivo so vlečali morsk letala iz obrežja v letalnico ali hangar.

KRIŽEM SVETA

— London, Anglija. — Re-
gent Ogerske Nikolaj Horthy,
je objavil potem radio splošno
mobilizacijo. Regentov mani-
fest pravi, da je napočil čas,
ko mora vsak državljan Ma-
džarske braniti svojo domovi-
no. Bliža se končno dejanje te
vojne, povdarja Horthy.

— Pearl Harbor, Havajsko.
Admiral Nimitz je podelil trem
admiralom, ki delujejo pod
njim v Pacifiku, odlikovanja.
To so admirali: R. A. Spruan-
ce, R. C. Giffen in J. P. Price.
Odlikovanja so jim podeljena
radi hrabrosti in uspehov, ki so
jih dosegli v vojskovanjih z
Japonci.

— Brisbane, Avstralija. — V
Bowenu, v North Queensland,
je bil te dni izvoljen prvi ko-
munist v avstralski parlament.
To je F. W. Patterson, ki je bil
dosedaj učitelj prava. V volit-
vah je porazil vladnega kan-
didata. Tako tudi v Avstraliji
gre politika v radikalnejše stru-
ge.

— New York, N. Y. — Her-
bet Feis, gospodarski svetova-
lec za ameriško trgovino pravi,
da je podvzetje dobave olja
iz Arabije po ceveh do Haife v
Palestini zelo nevarna reč. Lju-
bosumnost drugih dežel bo na-
stala. In Amerika bo v večnih
konfliktih.

— Oklahoma City, Okla. —
Izmed štirinajstih republikan-
skih delegatov v državi Okla-
homa je izvoljenih 12 Dewey-
evih pristašev. Tako je večina
oklahomskih republikancev za
guvernerja Thomasa Deweya,
ki kakor zgleda bo skoro goto-
vo nominiran za predsedniške-
ga kandidata.

— Indianapolis, Ind. — Go-
verner H. F. Schriever je ob-
javil, da bo kandidat za zvez-
nega senatorja na demokrat-
skem tiketu. To vest je objavil
na banketu zveze demokrat-
skih časnikaarjev v Indiani.

— Washington, D. C. — Vla-
da objavlja, da od kar so se za-
čeli prodajati vojni bondi, to je
od meseca maja 1941 pa do le-
tošnjega 31. marca, znaša pro-
dajna svota \$30,612,496,000.
Od te svote je bilo nazaj vnov-
čenih 7.79% bondov, nekaj
nad \$5,189,000,000.00.

AMERIKANCI BI RADI IZ- VABILI JAPONCE V BOJ

Washington, D. C. — Ame-
riški admiral Ernest J. King o-
menja, da so Amerikanci željni
srečati japonsko brodnice, ka-
tero se pa nikjer ne prikaže in
se vidno vsepovsod umika od
prtemu spopadu na morju. A-
meriške sile bodo v prihodnjih
mesecih izvedle obširnejše u-
dare v japonska območja, je
napovedal admiral pred gra-
duanti Narodne policijske aka-
demije v Washingtonu te dni.
Govoril je tudi o delovanju a-
meriških submarinov v Tihem
morju in omenil, da je dosedaj
potopljenih večjih japonskih
ladij več, kakor 600. Veliko
številko pa manjših ladij. To
so za japonsko mornarico vse-
kakor visoke zgube, katere ne
bodo mogli prenašati Japonci,
ker jim ne bo moč zadovoljivo
zalagati svoja otočja radi ne-
zadostnih ladij. General Van-
dergrift pa je dejal, da ameri-
ški vojak nadkriljuje japonske-
ga vojaka, ker je bolj iznajd-
ljiv in si zna v vsakem slučaju
bolj uspešno pomagati.

JAPONCI OGROŽAJO INDIJO

New Delhi, Indija. — Japo-
nske čete, ki so udrele še pred
tedni preko indijske meje iz Bur-
me, so te dni po osvojitvi Imfa-
la zavzeli še nekatere druge
gorske pozicije v okolici. Japo-
nci so do 43 milj globoko v
Indiji in pritiskajo ob potu, ki
vodi iz Imfala v Kohimo in Di-
mapur. Druga kolona pa pro-
dira na južni strani proti Sil-
charu. Angleške in indijske če-
te so Japonce ustavile, pravijo
zadnja poročila, je pa še vedno
nevarnost, da Japonci dosežejo
železnico, ki gre skozi Dima-
pur.

ČETNIKI IN PARTIZANI SE BIJEJO

London, Anglija. — Iz par-
tizanskega tabora poročajo, da
je prišlo v okolici Ivanjica—Ra-
ska do velikega spopada med
Mihajlovičevimi četniki in Ti-
tovimi partizani. Partizani pra-
vijo, da so pogнали v beg osem
četniških brigad in tri Nediče-
ve polke. V vzhodni Bosni pa
so pričeli Nemci z večjimi ope-
racijami proti partizanom.

GENERAL EISENHOWER BO VLADAL V EVROPI!

London, Anglija. — Premagano Nemčijo bo vladala skup-
na ameriško-britiško-ruska zaveznika vojaška vlada, ki bo ime-
la ostre zobe. Tako se je izrazila te dni zanesljiva oseba, ki je v
tesnem stiku z zavezniki načrti glede premirja. Po izjavi te
osebe bo general Dwight D.
Eisenhower kot vrhovni povelj-
nik zaveznike fronte v zahod-
ni Evropi prejel najvišjo ob-
last v zgodovini, še večjo oblast,
kakor so jo nekdanji imeli stari
rimski generali.

Poveljeval ne bo samo nad
zavezniki silami na kopnem,
na vodi in v zraku, temveč bo
neposredno nadzoroval tudi ci-
vilno življenje v večini osvobo-
jene Evrope.

Zavezniki ne nameravajo po-
staviti vojaško vlado v Franci-
ji, temveč mislijo izročiti nadzi-
ranje civilne uprave v osvobo-
jeni Franciji v roke generala
Charlesa de Gaulle, oziroma
njegovega Odbora za narodno
osvoboditev. Ta odbor bo dobil
"vojaško pripoznanje" kot u-
radna odgovorna oblast, ne bo
pa dobil diplomatskega pripo-
znanja kot francoska "vlada".

Načrt v glavnem

Podrobnosti, kako bodo tri
sile skupno upravljale Nemči-
jo, pripravlja Evropska sveto-
valna komisija skupaj z glavni-
mi vojaškimi poveljniki. Zave-
zniki imajo baje naslednji načrt:

Nekaj časa po premirju, pa
tudi prej, bo imel Eisenhower,
kot poveljnik vojaških vladnih
sil, neposredno nadzorstvo nad
vsemi deli Nemčije, ki jo bodo
zasedli ameriške, angleške ali
katere koli druge zaveznike
čete razen ruskih. Sovjetska
vojaška vlada bo nadzorovala
nemško ozemlje, ki ga bo zase-
dala Rdeča armada. Nanj se bo-
do morale obračati francoska,
holandska, norveška, belgijska
in druge zaveznike vlade, do-
nosti v Nemčiji in iztrebile na-
kler ne pride vse nazaj v nor-

malni diplomatski in trgovski
tir. Vse gospodarsko življenje
v Evropi bo pod njegovim nad-
zorstvom, ker bo vojaštvo nad-
ziralo ves promet precej dolgo
časa po končani vojni.

Ne tako po drugih deželah

To pa ne pomeni, da imajo
zavezniki v mislih zaveznike
vojaške vlade (AMG) za osvo-
bojene dežele. Vsi narodi raz-
ven Nemcev in njihovih po-
derpnikov, ki bodo ostali ž njimi
do konca, si bodo lahko izbrali
vsak svojo lastno vlado.

Toliko je gotovo, da Nemci
ne bodo dobili svoje lastne vla-
de takoj po vojni. Ni namreč
nobenežnega znaka, da bi rastlo v
Nemčiji kako protinazijsko gi-
banje, ki bi lahko prevzelo vla-
do, kakor se je zgodilo v zadnji
vojni, ko so poslali kajzerja dr-
va žagat. Zato morajo biti za-
vezniki pripravljeni, da jih bo
čakala popolnoma disorganizir-
ana in decentralizirana Nem-
čija, to je, v popolnem neredu
in brez vsake skupne ali enotne
oblasti.

Protinazijskih voditeljev ni več

Iz vsega kar so se naučili v
Italiji, Zavezniki nikakor ne
morejo pričakovati, da bi našli
v Nemčiji kake zmogljive proti-
nazijske voditelje, ki bi lahko
prevzeli vodstvo. Nazijski po-
kret je temeljito poskrbel, da
takih mož že davno ni več.

Ameriške in britiške vojaške
vladne skupine se sedaj veba-
jo v Angliji, da bodo prevzele
v svojo skrb vse potrebne dolž-
nosti v Nemčiji in iztrebile na-
zije.

POROČILA IZ VOJNEGA OBVESTILNEGA URADA

Washington, D. C. — Radio iz Moskve je dne 7. aprila po-
ročal, da je list Aftontidningen, ki izhaja v Stockholmu, objavil
vest, da se je okrog 5,000 Ogrov pridružilo Titu ter da so pri-
nesli s seboj toliko vojaške opreme, da bi se dalo pol divizije
oborožiti z njo. Moskovska ra-
dio oddaja je potem dodala, da
se je cel bataljon slovenskih
vojakov, oboroženih s prvovrst-
nim orožjem, tudi pridružil ju-
goslovanskim osvobodilnim si-
lam.

Ni pa moskovska oddaja po-
jasnila, ali so omenjeni sloven-
ski vojak pobeželi iz hrvaške
kvizlinške armade, ali pa so bi-
li prej v službi nemške "Wehr-
macht".

Švedski viri poročajo, da je
nemško poslanstvo v Bukare-
stu, prestolnici Rumunije, urad-
no obvestilo vse nemške prebi-
valce v Rumuniji, naj kar naj-
hitreje pošljejo svoje družine v
Nemčijo in Avstrijo, takoj ko
bo zanje pripravljen prevoz.
To naročilo je bilo izdano takoj
potem, ko so Rusi zavzeli Ode-

so in so njihove čete začele pro-
dirati proti Bukarestu ob rekah
Prut in Seret. Odkar so nedav-
no zavezniki iz zraka bombar-
dirali to mesto, vlada v njem
nepopisna zmešnjava. Vzne-
mirjeno prebivalstvo krotijo z
najstrožjimi vojaškimi odred-
bami, da bo vsak plačal s svojo
glavo, kdor bo "povzročal
strah" med prebivalstvom.

Naziji so veliko tovarov in
delavstva iz rajha premestili v
dežele pod njihovim varstvom.
Da bi omejili zmešnjave med
ljudstvom o priliki zavezniki-
h zračnih napadov, so ljudem po
tovarniških okrožjih razdelili
poštne proste poštne kartice
z napisom "Živi smo". Vsak po-
šilatelj mora kartico sam pri-
nesti na poštni urad.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak torek in petek

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina		Subscriptions	
Za celo leto	\$4.00	For one year	\$4.00
Za pol leta	2.00	For half a year	2.00
Za četrt leta	1.25	For three months	1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$4.50	For one year	\$4.50
Za pol leta	2.25	For half a year	2.25
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50

Dopolnili so prosi, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor sadnje ure predno je list zaključen. Za torikovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka zjutraj prejšnji teden. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kdaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

SEDANJI POLOŽAJ TURCIJE

Turki so s sedanjim položajem silno nezadovoljni. Cincali so in cincali, a se niso mogli odločiti za nastop na strani zaveznikov. Pričakovali so sicer, da bodo zavezniški zmagali, pa so kljub temu barantali z Nemci in barantajo še danes. Iz Turčije se izvažajo v Nemčijo velika količina kroma, ki ga Nemci rabijo za svojo vojno proizvodnjo. Nemci ga plačujejo delno z gotovino in delno z blagom, to je z raznimi izdelki. Medtem pa so turški državni koke-tirali na drugi strani z Amerikanci in Angleži in so na ta način od Amerike in Anglije prejeli ugodnosti, ki jih daje naš "Lend-Lease" zakon vsem, katere smatramo, da so zavezniški politiki naklonjeni. Tako se je turška vojska moderno oborožila z letali, tanki in drugim orožjem na račun našega "Lend-Lease" zakona. V Londonu so vsaj pričakovali, da če Turčija že ne bo aktivno posegla v vojno na strani zaveznikov, da bo pa vsaj toliko iskrena in poštena, da bo ukinila z dajatvami materiala Nemcem, ki ga slednji potrebujejo za nadaljevanje vojske proti zaveznikom. Zgodilo se ni ne eno ne drugo. Turki so le lepo pobožno zavijali oči, obljubljali in kimali, mislili in delali pa so drugače. Te turške hinavščine so postali Angleži in Amerikanci zadnje čase siti. Angleži so že pred nekaj dnevi ustavili uvoz orožja v Turčijo in zadnje dni so to storili tudi Amerikanci. Barantanja med Turki in zavezniki je konec.

S tem pa je zdaj nastal nov položaj. Turki zdaj skalejo vsi nejevoljni in se pritožujejo svojem Alahu vsled ukinjenja angleškega in ameriškega uvoza v Turčijo. Vlada je izdala nove odredbe proti Angležem in Amerikancem. Zlasti pretijo z nekakim izganjanjem angleških delavcev v Turčiji. Teh sicer tam ni dosti, a vendar Turki nad njimi kažejo nezadovoljnost. Kako se bodo razmere sucale okrog Turčije, še nihče ne more predvideti. Sklepa pa se, da so Turki zato tako cincali glede vstopa v akcijo na strani zaveznikov, ker jim ne Angleži, ne Amerikanci niso hoteli ničesar obljubiti, ali bodo Turki še za naprej po tej vojni imeli službo financirjev v Dardanelah ali ne. Zdaj, ko so v Londonu in Washingtonu odrezali uvoz v Turčijo, je Turkom postalo jasno, da turškega sodelovanja zavezniški več ne iščejo in da niso več tako potrebni zaveznikom, kakor so bili. To jim pa povzroča ne malo jezo. Kam naj zdaj Turki krenejo? Ali naj grejo na stran Nemcev in naj z njimi vred žalostno pogorijo, ali naj grejo vseeno s zavezniki brez vsake v naprej obljubljene nagrade? Sami ne vedo, kam bi krenili.

V Ankari so najbrže zažili še nekaj drugega. Namreč to, da sta konferenci v Moskvi in pozneje v Teheranu morali določiti nekaj tudi glede Dardanel. Najbrže je Sovjetska Rusija povedala, kaj želi in pričakuje, namreč, da bo vrata v Črno morje ona sama čuvala in nadzirala in da tamkaj za naprej ne bo mogla mirno gledati, da bi ji ta vrata čuvali tuji, njej neprijazni financarji, kakor so bili doslej Turki. Radi ali neradi so ji morali to dovoliti tudi Angleži. Iz tega razloga ugibajo razni opazovalci, da Dardaneli bodo po tej vojni skoro gotovo prišle pod rusko upravo in kontrolo, kar je čisto na mestu in kamor tudi spadajo.

To se je na konferenci lahko določilo. Ni pa s tem rečeno, da Rusija ne bo imela nobenih sitnosti s Turki glede Dardanel. Ni verjetno, da bi Turki kar mirno šli z Balkana, Carigrada in iz Dardanel. Lahko pride do spopada in lahko je, da bi bil komu drugemu tak spopad nazadnje celo po volji. Zakaj tudi Rusom dovoljujejo koncesije le s težkim srcom, najbrže, ker se bojijo slovanskega vpliva, da bi ne prišel predaleč na zapad. Celotno možno je, da bi Turki uživali podporo v takem spopadu z Rusi. To so sicer le ugibanja, ki so pa na podlagi predvidevanj možnosti in razvojev čisto logična.

Turki so računali zlasti prva leta vojne in vse skozi prav do zadnjih časov vse drugače. Svojo moč in pa važnost svojih teritorijev so smatrali za tako pomembne, da so se smatrali za odločujoči jezik med zavezniki in osi. Radi tega so si domišljevali: potrebni smo jim, zato bodo našo pomoč in naše sodelovanje visoko plačali, kateri jo bodo hoteli imeti. V resnici pa turška pomoči ni

so tako nujno potrebovali. Je bilo skoro bolj važno za obe vojskujoci se stranki, da je bila Turčija nevtralna. Kot taka je preprečevala, da Nemci niso mogli preko njenega ozemlja do Bagdada, na drugi strani pa zopet, da zavezniški niso mogli preko Turčije na Balkan. Medtem pa je čas vzel turško pomenljivost in veljavo in so zdaj postali nepomembni, kar pa seveda Turčiji ni prav, ker gledala je v tem konfliktu, kakor že omenjeno, za dobro in najboljšo kupčijo!

Tak je sedanjí položaj Turčije.

VELIKA NOČ PRI SV. ŠTEFANU

Chicago, Ill.

Najlepši praznik v koledarju Katoliške Cerkve, Veliko noč, smo v cerkvi sv. Štefana v Chicagi praznovali nad vse lepo in slovesno v tem vojnem letu 1944. V teh preizkušnje polnih in resnih dnevih svetovne vojne je bilo primerno, kar najbolj slovesno obhajati ta veliki praznik Krščanstva. Saj se obračamo ravno k Vstalemu Kristusu v teh žalostnih in obupnih dnevih in pri Njem iščemo miru in tolažbe. Tako je bilo, da so naši rojaki in rojakinje pri sv. Štefanu v velikih trumah prihajali k vsem cerkvenim opravilom. Tukaj so vsi, predvsem pa sorodniki naših fantov in deklet v vojni službi, iskali utehne zase in molili za varnost svojih ljubljeneh, ki jih ni doma. Večina župljanov je pristopilo k Obhajilni mizi, kjer so v temnem združenju z Vstelim Zveličarjem goreče prosili, da bi njihovi sinovi in hčere spet varno prišli nazaj domov.

Našo cerkev smo dali pred kratkim prenoviti in preslikati in napeljati nekaj novih luči za velikonočne praznike. Lepa notranjost cerkve, ki se je zlagala s krasno okrašenimi oltarji, in velike množice ljudstva, vse to je nudilo značilno velikonočno sliko, ki je ne bomo nikdar pozabili. Glavni oltar je bil krasno opremljen z najlepšimi velikonočnimi lilijami. Oltarje so okrasile naše dobre Sestre pod vodstvom Sestre Stella Maris in Sestre Miriam. Vsi smo iz dna srca hvaležni našima Sestram zakristankama za vso skrb in delo — in to ne le ob velikih praznikih, temveč celo leto — da je naša cerkev vedno tako lepa in privlačna. Naj ji ma Bog povrne.

Kakor da bi še ne bilo zadosti gledati in strmleti nad vso to lepoto, nas je obenem globoko ganilo ubrano prepevanje velikonočnih pesmi. Cerkevni zbor Adria pod vodstvom Mr. Ivana Račića je izvršil sijajno delo. Četudi se pri nas kakor po drugih farah tudi na koro pozna vojska, ker je moralo oditi veliko mlajših moških pevskih moči, vendar je bilo kljub temu letošnje Veliko noč cerkveno petje na isti višini kakor vsa prejšnja leta, odkar ga vodi Mr. Račić. Naši ljudje so bili globoko ginjeni, ko so poslušali to lepo velikonočno prepevanje letos. Tako proizvajanje je moglo le po obilici dela, priprav in vaj in truda. Hvaležni smo tako pevovodji kakor pevcem in pevкам Adrije za njihovo prizadevanje, da so nam mogli podati pri vseh slovesnostih tako lepo petje. Tudi šolski otroci pod vodstvom Sestre Cirile so nam prepevali velikonočne pesmi na zelo lep in dostojen način. Tudi njim smo prav hvaležni.

Brez lepega pritrkavanja, si izrednih slovesnosti še predstavljati ne moremo. Kakor že ob prejšnjih prilikah, tako so nam tudi na letošnje Veliko soboto in Veliko nedeljo oskrbeli izredno lepo potrkavanje s zvonovi naši dobri možje Mr. Martin Miller, Mr. Frank Roblek in Mr. Joseph Vlasick. Bodi jim najlepša hvala! Cvetlice, ki so krasile velikonočne oltarje in Božji grob, so podarili naši dobri farani, ki se jim zahvaljujemo za to. Obenem bi radi izrazili naše posebno priznanje ženam, ki so se potrudile in šle nabirati teh darov za velikonočne cvetlice. Posebno se zahvaljujemo Mrs. A. Stevens in Mr. A. Zorko za čas in trud, ki sta ga imeli, ko sta od hiše do hiše pobirali omenjene prispevke. Nadalje se zahvaljujemo ženam, ki so nabrale darove za cvetlice po raznih tovarnah za klobuke, namreč Mrs. A. Retel, Mrs. C. Pichman, Mrs. A. Vozel in Mrs. A. Frenchak. Gotovo bo naš Vstali Gospod poplačal vsem tistim, ki so pomagali oplešati Njegov grob in oltar za ta velikonočni dan.

Pri tej priliki bi se rad zahvalil tudi vsem dobrim rojakom in rojakinjam v fari sv. Štefana za njihovo velikodušnost in darežljivost, ko so prispevali za velikonočno zbirko, ki znaša do danes (13. aprila) \$2,711.22. Končna svota bo gotovo še drugačna. To je najbrž največje velikonočno darilo v celi zgodovini naše fаре, in četudi vemo, da je v sedanjem času lažje biti darežljiv, vendar upoštevamo poštrevanje naših ljudi in smo jim globoko hvaležni, da so si toliko pritrgali in darovali za svojo cerkev.

K sklepu naj povem, da sem napisal te vrstice kot svoj izraz hvaležnosti in priznanja za veliko zanimanje in žrtve naših faranov, obenem pa v izpodbudo, da bi se še nadalje tako ali pa še bolj potrudili za korist svoje färe. Naj Bog blagoslovi vse naše dobre farane in On naj varuje sinove in hčere iz naše färe, ki služijo v oboroženih vrstah naše ljubljene domovine!

Father Edward.

SODBA O AM. SLOVENCU

Cleveland, O.

Istočasno ko pošiljam dopis za naše društvo ZSZ, naj pripomnim še par besed o listu Amerikanski Slovenec. Zdaj izhaja sicer le dvakrat na teden, ampak je pa toliko bolj zanimiv, zlasti uredniški članki so pisani v globokem razumevanju svetovnih dogodkov, obenem pa kažejo prave demokratične in za pravico vnete smernice. Tudi dopisi, ki prihajajo od vsehovsod, so dostikrat prav lepi, posebno pa oni od vojakov. V teh vojaških dopisih se zrcali vsa plemenitost kakor tudi veliko trpljenje naših fantov, ki ga prenašajo na braniki svoje domovine. Bog naj ohrani vse te naše dobre fante vojake!

Vse čitatelje prav lepo pozdravlja

Frances Ponikvar.

IZVEDENEC

Gospod (plane na peron): "Ali je še toliko časa, da se od žene poslovim?"

Sprevodnik: Odvisno je od tega, kako dolgo ste poročeni!"

VABILO NA JAVNI SHOD

Denver, Colo.

Vse rojake in rojakinje v Denverju in okolici se vlijudno vabi, da se vdeležijo javnega shoda, ki je sklican v korist naše mile in sedaj poteptane stare domovine. Shod se bo pričel v nedeljo, 23. aprila, točno ob 8. uri popoldne v Slovenskem Domu. Na dnevnem redu bo kako bi mogli pomagati našemu bednemu narodu z ponošeno obleko. Zato pridite vsi, prav vsi, da bomo sprejeli čim boljše zaključke, kdaj in na kakšen način bi pričeli s pobiranjem ponošene obleke, katere bodo prav prišle bednemu, raztrganemu in nagemu narodu onkraj širokega oceana, kjer jim je Hitler, z sodelovanjem njegove brezsrčne tolovajske družali, vse pobral in uničil kar so imeli. Torej, kdor ima količjak zavednosti in usmiljenega srca do svojih zasužnjenih bratov, naj gotovo pride v Slovenski Dom, da bo pomagal pri pobiranju omenjene ponošene obleke, katero bomo odposlali v New York City, od kjer se bo poslalo v staro domovino kakor hitro mogoče.

Rojaki in rojakinje, pridite vsi na zgoraj omenjeni shod.

Z rodoljubnimi pozdravi, ostanjam

Vam vdani za pomoč Slov. Narodu,

Anthony Jeršin.

PO ARGENTINI SEM IN TJA

Popišuje Rev. Janez Hladnik

Buenos Aires, Argentina.

(Konec)

Po maši smo krtstili Movrinu obe hčerki, nakar se je zbrala lepa družba vseh Slovencev in nekaterih drugih južnih rojakov na Movrinovem domu. Med domačim veselim pristnim razpoloženjem smo popolnoma pozabili na bridke "koze tožbe" prejšnjega večera. Pred nekaj leti je bilo naših ljudi v Saenz Peni več. Tedaj so tudi imeli lep pevski zbor in so tekmovali s Čehi. Danes je vse tisto zgodovina. To nedeljo pa je spet zaživela slovenska pesem in beseda.

Sredi veselja se je dvignil Kambič. Saj Metličani so vsi rojeni govorniki: "Da ne boš rekel Ivan, da smo Metličani iz cunj in da si me le za napoto pripeljal sem, bom pa rekel kako besedo v pozdrav našemu gospodu Janezu, katerega poznamo vsi iz pisanja in pripovedovanja in smo ga zato težko čakali, da je prišel tudi med nas. Nismo se prevarali z njim, zakaj prinesel je med nas pravega veselja in pa tudi božjo besedo, za katero smo malo naglušni postali, pa smo je kravovo potrebni, ker smo v teh divjih lozah na vse božje stvari skoro pozabili. Danes je praznik za nas vse in lahko rečeno, da za celo mesto, zakaj vsi ugibajo, kdo je vendar ta novi gospod, ki ga vidijo te dneve in da bi radi, da ta gospod kar tukaj ostanejo..."

Tako je za nas zares veselje, ker je videla danes tudi tukajšna gospoda, da smo Jugoslovani in Slovenci vredni ljudje, ki nas tudi naš duhovnik pride obiskat."

Še marsikaj je povedal in za njim je povzel besedo Martin Guštin, ki je med drugim povedal: Tu v teh lozah smo živeli pozabljeni. Pa se je vendarle dobil tudi prijatelj, ki je med nas prišel z ljubeznivo besedo in nas je sredi našega dela in skrbi za telo spomnil, da imamo tudi dušo. Saj smo menda res nanjo skoro pozabili, ker imamo vedno skrb samo za delo. Doma, tamkaj v naših lepih vasi, smo vedeli, da je najboljši prijatelj narodu bil vedno duhovnik. Tudi tukaj smo doživeli isto. Prvi, ki nas je prišel obiskat, ne da bi nam v naprej račune pošiljal, ne da bi od nas kaj tirjal, če prav mu je pot dolga in draga, je prišel naš gospod

Janez in nas danes s tako lepimi besedami v cerkvi spomnil, da moramo še na kaj drugega misliti kot na kozjo pečenko, na kupico vina, na bombaz, na kokoši in prašiče... Tako se zavemo, zakaj živimo in zato prosimo gospoda Janeza, naj se kmalu spet med nas pokaže, ker ga med nami še marsikako potrebno delo čaka.

Še je padla marsikatera beseda in tudi fotografijo smo si vzeli za spomin, na kar smo jo spet ubrali malo ven do rojakov, ki živijo zunaj v okolici in so spet tamkaj bile cele gostije. A noč je naše veselje omejila in ko smo si izdelali načrt za naslednji dan, je bil že čas k počitku.

ŠE NAPREJ SKOZI ČAKO

Še nekaj je čakalo. Treba je bilo v Pampo del Inferno, kamor nas je peljala pot 12. julija.

Kot misel se je stegnila pred nami ravna cesta, na kateri smo bili mi edini potniki. Cesta teče ob železnici in obe sta namenjeni v Metan, prov. Salta, kamor je kakih 600 km ceste skozi večino popolnoma neobdelane dežele.

Mrtva je bila cesta, toda živahno je žlobudrala loza, ki nas je pozdravljala s stoletnimi nebotičnimi velikani. Papirga je glasno vriščala na ponosnem algarobu in očitno dopovedovala tovarišici, da je koruza boljša od sirka. A njena sobesednica je še bolj kričala, da je sirk boljši od koruze... tako je vriščalo vse polno papir. Le kje so se mogle te živali naučiti prepiranja! Gotovo od ljudi! po navadi da mora vsak svojo trmasto gnati naprej, ker sicer ni človek, če se poniza ter da prav komu drugemu... Dokler imajo papirje prijetno senco in gosto skrivališče v košatem odelu plezalk, ki so zamrežile visoko deblo in dokler jih glad ne požene na bolj nujen opravek imajo pač čas za babje prepire...

Tamle se je dvignila jata ptičev. To so drozgi (turdos), kateri imajo sedaj "velik praznik," kajti "kafir", nekaj sirk je ravno sedaj bogato pogril mizo po prostornih poljanah, da imajo golobi in druga divjačina bogate pojedine.

Mojo pozornost je zbudila bela ptica, ki je smuknila čez cesto pred nami. To je pa "viduta," ki se v novembru ženi in tedaj kliče ženina "krispina."

Vidite tamle ono črno piko na tistem kebraču, mi je pokazal Kambič. Kmalu sem opazil in smo ugotovili, da je to kroker. Le spomnite se, ko bomo šli nazaj, pa boste videli, da bo tedaj tu krokerjev cela jata. Gotovo je tamkaj v bližini kaka mrhovina, katero je kroker izvohal in ne bo tega ne-kaj ur, ko se bodo zbrali na gostijo vsi krokerji od blizu in daleč.

Kakor misel je brzel med tem mimo nas gozd, po nekod gost in košat, drugod redkejši in spodaj porastel z visoko travo. Kdo bi v naglem teku mogel razločiti desetorice različnih dreves, od črnega kebrača, iz katerega "delajo vino," pa do "palo santo," ki daje izboren les za pohištvo. Za vse naše modrovanje so se malo menile prepelice, ki so frlele iz visoke trave; "kardinal" z rdečo perjanico, ki je našel nekaj opravka v konjski figi, nas je nevoljno pogledal, predno je odletel na varno. Niti tiger, niti divji prašič in ne lisjak nas niso prišli pogledati. Menda niso prijatelji človeškega vrišča in so se umaknili pred sekiro bolj daleč v notranjost gozda, kamor še ni segla sekira in ne stopila človeška noga.

(Duhovno življenje)

Katoliški Slovenci smo tako močni, kolikor in kakor je močno naše katoliško časopisje.

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki

Frank Jerin umrl

Oglesby, Ill. — Sporočam, da je 12. aprila popoldne umrl Mr. Frank Jerin, star 81 let. Pogreb je bil v nedeljo 16. apr. popoldne v cerkev sv. Roka, od tam pa na pokopališče sv. Vincencija. Pokojni je bil rojen v Radečah pri Zidanem mostu. Tukaj in v Chicagi zapušta več sorodnikov. Podrobnosti bomo poročali pozneje. — M. P.

V bolnišnici

West Pullman, Ill. — Naročnik tega lista Mr. Anton Jakša je že več tednov bolan. Kakor sem slišal, se je moral podati v bolnišnico, da ga pregledajo. nekaj ga v grlu boli. Bog mu daj, da bi kmalu popolnoma okrevail. — Martin Golobič.

Mrs. Tereza Klune umrla

Chisholm, Minn. — Mrs. Theresa Klune, ki je prebivala v Chisholmu od leta 1898 naprej, je zdaj umrla po dveletni boleznii v starosti 66 let in je bila pokopana iz cerkve sv. Jožefa, kjer je Rev. J. E. Schiffer daroval zanj sv. mašo in opravil pogrebne obrede, na Calvary pokopališče. Bila je rojena v fari Sodražica, vas Gora, leta 1877. Spadala je k družstvu sv. Jožefa. Zapušta šest hčera, namreč Theresa in Frances Klune, Mrs. Caroline Mallory, Mrs. Mary Hiti, Mrs. J. H. Waldron in Mrs. G. Steinberger; dva sina, Dr. Frank R. Klune, Washington, D. C., in John R. Klune, Chisholm. Tudi dve sestri zapušta. — R.I.P.!

Starši prejeli odlikovanje

Cleveland, O. — Mr. in Mrs. Joseph Stare iz 1096 Norwood Rd. sta od vojnega oddelka prejela častno odlikovanje medaljo škrlatnega srca (Purple Heart) za pokojnega sina Roberta, ki je dal svoje mlado življenje v boju za domovino.

Nesrečna smrt

Buenos Aires, Argentina. — Dne 21. januarja je lokomotiva povozila Ivana Andrejašiča. Nesreča se je zgodila, ko je stopil z vlaka na postaji Munro. Andrejašič je bil gotovo v kakšno stvar zamišljen, da ni opazil od nasprotni strani naglo vozeče lokomotive ki ga je podrla, ko je hotel čez tir in ga vlekle več metrov daleč. Bil je star 44 let in doma iz Podgorja pri Hrpeljah; v Argentino je prišel pred 14 leti. Tu zapušta ženo in hčerko, brata in svaka in nekaj drugih sorodnikov, v Severni Ameriki (Chicagu) dva brata in eno sestro, v starem kraju pa starše in več bratov ter sester.

Smrtna kosa

Cleveland, O. — Dne 11. aprila je umrl splošno poznani rojak Frank Kužnik iz 3525 E. 81. St., oče pokojnega Rev. Louisa Kužnika.

Povožen

Detroit, Mich. — Dne 8. aprila je umrl Tony Semec za posledicami poškodb, ki jih je dobil, ko ga je podrl in povozil neki avtomobilist, ko se je vračal domov iz dela. Pet dni je ležal nezavesten v bolnišnici. Zavarovan ni bil nikjer. V starem kraju zapušta ženo in dve hčeri.

Hvala za obisk!

Chicago, Ill. — Pred nekaj dnevi sta v spremstvu čičaškega rojaka Mr. Franka Bostiča obiskala naše uredništvo in tiskarno Mr. Anton Savojic in soproga Mary iz Clevelanda, kjer prebivata na 1008 E. 66. Pl. Prišla sta v Chicagu na pogreb pokojnega Joe Stirna, ki mu je Mr. Savojic bratranec,

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO

Naslov in imenik glavnih uradnikov

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Podpredsednik in mladinski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.
2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
Tajnik: Anthony Jerkin, 4676 Washington St., Denver, (16) Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn. St., Denver, (16) Colo.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. P. Smedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1934 Forest St., Denver, (16) Colo.
2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.
3. nadzornik: Anton Ruper, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.
2. porotnik: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.
3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.
4. porotnik: Joseph Godec, 16215 Huntmore Ave., Cleveland, Ohio.
5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M, So. Chicago, Ill.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne račune naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem v odrasli oddelci, spremembe zavarovalnice, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovanom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priključijo. Kdor želi postati član Zveze, naj se oglasi pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitve novih društev zahtevajo osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošlje glavni tajnik na zahtevo vse pojasnila in potrebne listine.

SLOVENC, PRISTOJATE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

ZS ENGLISH SECTION

Just A Few Questions

To whom will go the honor of enrolling the first entire family in the present "Insure The Family" Campaign?

There are many homes where one or more are in the Association, but still other members of the same family do not as yet belong. Who will be the first to complete the enrollment of such family?

There are homes where all the children are members of the WSA but not Mom and Dad. Then there are some cases where either the husband or wife belong but not the children. Don't you want to see all in this house to be members?

Aren't you interested in your lodge winning one of the main eight prizes? Perhaps through your help your lodge will obtain 200 new members (both adult and juvenile) and earn a capital prize of \$250.00.

Don't you want our Juvenile Department, the future of our Association, expand and grow? Don't you also want your Association to become stronger and stronger and maintain its present excellent condition in every respect?

Have you a juvenile in mind you would like to qualify as a delegate to the next convention? Every new member you enroll will help. And can't you use the liberal cash commissions given for all new members you propose?

Help yourself to cash commissions; help your lodge win a prize; help some WSA juvenile get the needed 50 credits to become a delegate and help your lodge and the Association grow and prosper by immediately setting out to work in the campaign. You surely must know at least one person you can invite to join. Every member in the Association securing only one new member this year will help us shatter all former campaign records.

NEXT TRAIL BLAZER LODGE MEETING IN DENVER IS ON THURSDAY, APRIL 27TH. — UNITED COMRADES (JUVENILE) MEETING IS SUNDAY AFTERNOON, APRIL 23RD.

DIGGING FOR THAT POT OF GOLD

Once upon a time there was an Oriental who said to his sons, "When I die, I shall leave you a pot of gold in the olive orchard, but you will have to dig to find it."

So, when he died, his sons took up their spades and went into the olive grove to dig up the gold. They dug and they dug, until every foot of the ground had been turned over—without unearthing the promised treasure. They were sorely disappointed.

But the next season, the trees bore more olives than they had ever borne before; the yield was their gold!

The average life insurance agent's territory is much like that; all it needs is intensive cultivation.—The National Cleaner Forum.

Dopisi lokalnih društev

DRUŠTVO SV. KATARINE ST. 29 ZSZ.

Cleveland, O.

Kakor je bilo poročano, je bilo naše društvo za mesec februar na tretjem mestu za pri-

dobivanje novih v tekoči kampanji. Začetek je torej dober, samo ako bo šlo po tej poti naprej! Lahko bi bile ponosne, ako bi dosegle kakšno razpisanih nagrad. Morda bo katera rekla, ali je možno storiti toliko? Odgovor se glasi, seveda je, in še prav lahko, samo ako hočemo. Potrebno ni drugega, kot da si vsaka članica zao-bljubi, da bo pridobila v društvu vsaj enega novega za odrasli ali pa mladinski oddel-lek. Za otroke ni potrebna več zdravniška preiskava. Torej na delo, sestre, prilika je tu-kaj, da tako naše društvo pomnožimo v članstvu in obenem dosežemo častno mesto v tej družinski kampanji. Kolike koristi je dobro društvo, ni treba na dolgo opisovati. Najbolje pač spona to tisti, ki ga zadene nesreča ali bolezen, ker društvo je vedno tisto, ki mu stoji na strani in mu nudi vso možno pomoč.

Pretekli mesec smo napredovale le za enega mladinskega člana. Ta mesec se pa obeta nekoliko bolje. Iz mladinskega v odrasli oddelci bosta prestopili članici Anna Hočev-ar in Julia Poje. Obe dekllici sta bili že aktivni v mladinskem oddelku, zato je upati, da bosta še toliko bolj delavni za naprej.

Prihodnja seja se vrši 18. aprila, in uradnice bi bile prav vesele, ko bi videle dobro o-biskano sejo. Imamo več važ-nega za razpravljanje. Pridite torej, pa pripeljite s seboj tudi kako novo članico. Po seji imamo vedno še nekoliko za-bave, to ta zato, da vsaj za nekaj časa pozabimo vsakda-nje težave. — Pozdravi!

Frances Ponikvar, tajnica.

SENATOR

Guy Gordon, odvetnik iz Roseburg, Ore., ki ga je guverner Earl Snell imenoval za naslednika umrlega Charlesa L. McNary v senatu Z. d. To mesto bo upravljal do splošnih volitev v novembru. Kot izvedenec v zakonodaji zastopa Interstate Association of Public Land Counties.

VODA NA RAZPOLAGO

Ali bi imeli radi dom, v katerem je na razpolago tekoča voda? Tukaj je še take vrste dom v Cape Gloucester, na otoku Nova Britanija. Pfc. Ray G. Banator, na levi, iz Piercetona, Ind., in Cpl. Edward Chitlik iz Clevelanda, pulita ven količke, da se bosta preselila na bolj suho mesto. Kakor razvidno, je tam deževna doba.

NITI ENO V-MAIL PISMO SE NI BILO IZGUBLJENO

Do sedaj so že vsi prišli do zaključka, da so najmočnejši steber morale naših vojakov izven Združenih držav pisma, ki jih dobijo od svoje družine, od prijateljev in znancev.

Tu se moramo spomniti tudi na velike zasluge, ki jih imajo pri tem delu pošte Vojske in Mornarice za V-mail, ki v času svojega devetnajst mesečnega delovanja in od 233.000.000 pism niso izgubile niti enega. Zato pošiljajte vedno svoje pisma po V-mail pošti.

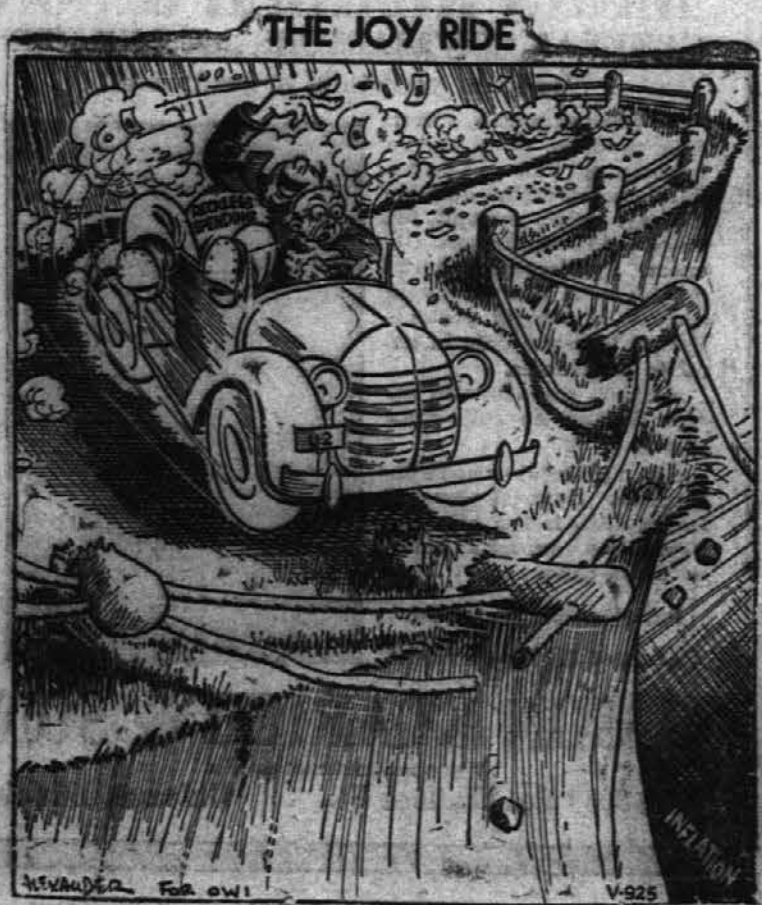
V-mail pošta se je razvila za časa te vojne s povečanjem zračnega prometa in radi iznajditve filma 16 mm, na katerega so prenešana in zmanjšana navadna pisma. Na ta način se prihrani okrog 98 od sto prostora, kateri se zato lahko porabi za prenos drugih vojnih potrebščin na mnoge fronte.

Sedaj V-mail prihaja in raznaša pošto do vseh naših postojank na tej zemlji. Takoj ko je bila odprta italijanska fronta pod Rimom, je začela hoditi pošta naravnost iz Orana. Kmalu potem ko je naša mornarica prišla na Maršalske otoke, je prišla tja tudi V-mail pošta.

Kako to, da še nikoli ni bilo izgubljeno nobeno pismo, jasno pokazuje dva naslednja slučaja, ki so ju orisali predstavniki Vojske in Mornarice. Ko se je lansko leto ponesrečil Pan Ameriški klipper in padel pri Lizboni, je edino kar so rešili bilo 300.000 V-mail pism. Pisma, katera so vedeli da jih je nosil klipper, so bila takoj še enkrat ponatisnjena tam od kjer so bila odposlana in zopet prenešana preko morja pred vsako drugo pošto.

V drugem primeru pa je po dveh tednih, za časa katerih je

FLIS—Common Council.

GEORGES:

AMEN

— Pri nas, Slovencih, je malo govornikov, in sicer tako malo, da se skoraj lahko reče, da jih ni.

Tako mi je pripovedoval Munla Bekir, ki je pravzaprav nergač in žverca in ni z nobeno stvarjo zadovoljen.

— Pesnik se rodi, govornik pa naredi, pravi latinski pregovor. Če po pravici govorim, nisem slišal dosti javno govorečih ljudi, ki bi se jim lahko reklo govornik.

— Zakaj? Zato, ker se javni govor pri nas sploh ni gojil in je bil vsakdo prepuščen v tem oziru samemu sebi. Res je, da smo imeli govornike, ki so poslušalce vneli in navduševali, toda kljub temu njihovi govori niso bili takšni, da bi jih tako, kakor so bili govorjeni, zapisali in ohranili, kakor so ohranjeni Demostenovi, Ciceronovi in drugi govori.

— Toda, kje naj se pravzaprav človek navadi govoriti? Morda v šoli? Tam, kjer je po večini vse predavanje samo jecljanje?

— Edini, ki so se pečali in še pečajo pri nas kolikor toliko z retoriko, so duhovniki. Toda ti imajo že takorekoč določeno šablono. Začno za motto z izrekom ali citatom iz svetega pisma ali odkoderkoli. Nato pride uvod, za njim pride jedro govora in potem konec, ki se glasi vedno: "amen."

— "Amen" pri Slovencih sploh pomeni konec. Tako se spominjam, ko sem poslušal od pastirjev, hlapcev in dekel, ki so končavali svoje narodne pravljice, pripovedke, povesti in bajke z stereotipnim: "amen pod kamen, dušo pod lonec pa je historije konec."

— Da pomeni "amen": tako bo! Tako se zgodi! se pri nas malo ve. Francozi so to preložili in pravijo po svoje: "Ainsi soit il!" in Italijani: "Così sia!" Amen v slovenskem pa kratkoma pomeni konec.

— Le škoda, da se ta beseda ne more rabiti za konec vsem javnim in nejavnim govorom.

— Saj govor začeti je prav lahko, toda končati ga je težko. Zlasti če komu spomin opoša in pozabi svoj govor, ki ga je vpričo svoje žene, otrok in hlapcev in dekel znal že brez napake. In če so poslušalci hudobni in ga ne znajo rešiti.

— Spominjam se, da je neko društvo iz Gorice napravilo izlet v Miren. Tam je bil slovesen sprejem. Postavljen je bil slayolok. Pod njim je stal slavnostni govornik z naučnim pozdravnim govorom v možganih, okrog njega pa male deklice s košaricami cvetja, s katerim naj bi nam posipale pot. Slavnostni, oziroma pozdravni govornik se zaleti in začne: "Bratje Slovenci! Pozdravljeni na mirenski zemlji."

V tem usodnem trenutku govorniku spomin odreče in nastane mučna pavza, ki so jo pa ljudje k sreči razumeli kot govorniški trik. Govornik porabi to ugodno mnenje in se še enkrat zaleti: "Pozdravljeni gorški bratje na naši slovenski zemlji!" — pa spet ni šlo naprej. Mi smo poznali ta mučni položaj in smo sklenili: — "Dajmo ga rešiti!" In res, ko se je tretjič zapodil, da bo nagnal svoj spomin v jedro govora in rekel: "Bodite iz srca pozdravljeni mili nam bratje!" — smo začeli vpiti "Živijo!", pobrali deklicam košarice s cvetjem in začeli sami sebi posipati z njimi pot na slavnostni prostor.

— Mož je bil rešen. Popoldne se mu je sicer še zdelo, da se je blamiral, na večer pa, ko se je spomnil na ves govor in ga je zavžita pijača prepričevala, da ga je izgovoril gladko in od začetka do konca in

da je bilo navdušenje nepopisno, se mu je vest olajšala. In prepričan sem, da se bo še poznim rodovom legal, kako je slavnostno pozdravil brate Slovence iz bližnje Gorice.

— Taka rešitev govornika je mogoča v več slučajih. Pri tostih, pozdravnih, poslovnih in drugih govorih.

— Toda v teh slučajih so končali govor poslušalci in ne govornik. Vselej pa to ni mogoče. Kakšen revež je na primer nagrobni govornik, ki ga spomin zapusti. Občinstvo mu na noben način ne more pomagati. Da bi začeli "živijo" vpiti, na grobu nikakor ne gre. Če bi mu grobar pomagal in začel nametavati na krsto prst, je tudi premalo efektno. Z "večnaja pamjat" bi sicer govornik svoj govor jako uspešno končal, toda poslušalstvo ga s tem vsklikom ne bi moglo rešiti zadreg, če govora ne zna, kajti ti dve besedi je treba izreči turobno in z zamoklim glasom. "Naj v miru počiva in naj mu sveti večna luč" pa tudi ne more reči, kajti te besede izpregovori duhovnik. Ravno tako tudi ne more končati z "pulvis es et in pulverem reverteris." Skratka: nagrobni govornik, ki ni vajen govoriti pred občinstvom, je velik revež. Saj je lahko mogoče, da

pogrebci na vso moč časte zaslugi pokojnika, toda ako govornik lovi in lovi konec, ker je izgubil glavo in ga je spomin zapustil ter pri tem, ko se sam poti po zimi, ne zapazi, da ljudi v noge zebe, ali da bi radi bli domov ali pa v oštarijo, povzroči s tem navadno, da pogrebci pokojnika kolnejo, ne pa govornika.

— Zato bi bilo na vsak način potrebno, da bi se za vse vrste govore našel kakšen tako pripraven konec, kakor je pri pridigh — "amen".

— Jaz bi predlagal, da bi se pri imenitnih pogrebi zopet najele jokavke, ki bi na ves glas oplakovale izgubo pokojnika za pogrebom in ob grobu. Te bi povišale tudi slovesnost nagrobnega govora z jokanjem, plakanjem, tulenjem, zavijanjem itd. Seveda bi se v tem slučaju končal nagrobni govor tako, da bi govornik sam prvi zagnal vodilni jok. Če bi pa v zadregi sam ne prišel na ta konec, bi morale biti te plakavke tako naučene, da bi, spoznavši same njegovo zadrego, ali opozorjene po kom, na primer po voditelju pogreba, z glasnim jokanjem onemogočile govorniku vsako nadaljnjo besedo in na ta način občutno blamažo.

Amen.

BUY WAR BONDS and give the change to fight INFANTILE PARALYSIS

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potriega arca naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je preminul naš nadvse ljubljeni soprog in oče

JOSEPH KAVČIČ

po več kakor eno leto trajajoči bolezni, dne 21. marca 1944, v starosti 66 let. Rojen je bil v vasi Ljubin, fara Tolmin.

Najlepša hvala Rev. M. J. Hiti in Rev. M. Cepon za lepo opravljene cerkvene obrede, kakor tudi za njihove obiske pokojnika v času dolgotrajne bolezni v bolnišnici Lake County Sanatorium.

Najlepše se zahvalimo tudi vsem, kateri so darovali za sv. maše in cvetlice, ter vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala dr. sv. Jožefa št. 53 KSKJ, kakor tudi članom in članicam dr. sv. Ane št. 127 KSKJ in dr. Marije Pomagaj št. 79 KSKJ, za udeležbo pri pogrebu. Lepa hvala tudi nosilcem krste.

Končno najlepša hvala vsem in vsakomur za vse, karkoli je kdo storil v teh dnevih naše velike žalosti, bodisi za pokojnika, ali za nas, in Bog plačaj.

Ti pa, dragi soprog in oče, počivaj mirno in večna luč naj Ti svetli!

Zalujoci ostali:

ROSE KAVČIČ, soproga: FRANK, sin: ROSE in MARY, hčere: ALOJZIJA LEBEN in JOHANA KAVČIČ, sestre in Jugoslaviji.

North Chicago, Ill. 18. aprila 1944.

VELIKO DELA ME ČAKA!

MOJA naloga je, da Vam postrežem v telefonskem uradu. Kolikor dalje izvršujem to nalogo, toliko bolj spoznavam kako zanimiva in važna je!

V tečaju "osnovnega vezbanja" so nas poučili o vseh za-davah, ki spadajo v naše delo.

Vendar pa pride zmeraj kaj novega — posecono zdaj, ko se hitro spreminja in nenavadne potrebe v telefonski postrežbi lahko pojavijo vsak hip.

Pogovarjam se z mnogimi zanimivimi ljudmi po telefonu in pri svoji misli in skušam pomagati vsem, dobiti vso postrežbo, ki je mogoča.

Da, veliko dela imam. Vredno je, da ga izvršim kar najbolje morem.

Vaša zastopnica za postrežbo ALI SE SELITE? ... Upravljate glade telefona velike pri-znašo "Service Representative".

ILLINOIS BELL TELEPHONE COMPANY

Udarite po njih! Kupite več vojnih bondov!

Preizkušena ljubezen

Roman. — Iz francoščine prevedla K. N.

Toda ne obupni kriki in ne v nemi prošnji sklenjene roke nesrečnih ujetnic niso ganile revolucionarjev... Uboge žrtve so, videč da se jim ne obeta nič dobrega, sklonile glave in se skušale kakor koli izogniti neusmiljenim rokam. Zaman... Njih groza je še podžgala jezo teh mož v deželi, kjer je pravkar vladala samo pravica močnejšega.

"Silencio, canallas! Caramba!" ("Hudiča — ali boste tiho, drhal!")

V strahu pred pestmi, ki so jim grozile, so uboge ženske umolkile in sklonjenih glav pričakovale svoje usode...

"Kaj mislite, gospa, kaj bodo storili z nami?" je vprašalo neko nežno, blede dekle svojo debelušno spremljevalko. "Če nas bodo še dolgo zadrževali tukaj, bo moja mati zaradi mene zelo v skrbeh."

"O, revše! Ko bi nas samo zadrževali, bi ne bilo še nič hudega. Samo da se nam ne bi zgodilo kaj hujšega. Sam Gospod ve, kaj nas še čaka," je vzdihovala debeluška.

Ob teh besedah je dekle utihnilo in še bolj pobledelo. Vprašala ni ničesar več. Solze so se ji vile iz lepih oči, drobne roke je pa v nemi grozi pritiskala na prsi.

Ob njej sta se stiskali druga k drugi dve mladi ženi, oblečeni v črno. Sodeč po njihovih obrazih, sta bili sestre. Starejša je skušala bodriti mlajšo in jo tolažiti. Toda očitno se ji ni posrečilo. Sama je kar venomer mrmrala:

"Zgodilo se nam bo nekaj groznega, o Bog, zgodilo se nam bo nekaj groznega!"

Nad glavami teh nadolžnih, prestrašenih žrtv se je kakor v zasmeh bočilo čudovito sinje, jasno nebo, tiste temne sinjine, ki je tako značilna za kraje ob Sredozemskem morju. Zrak je bil svež in poln čudovite, južnjaške vonjave. In ni si bilo težko misliti, da bi se Barcelona, če ne bi bilo strahotne vojne, prav te dni kopala v svežem sijaju svojega blagoslovljenega podnebja, vročega španskega sonca, v vonjavah zimzelenega grmičja, mandljev in cvetočih agav. Bil je dan, kakor nalašč za življenje, uživanje, ljubezen...

Zdi se, da je ta razkošni, južnjaški dan vplival tudi na voditelje, da so sklenili z raznimi ukrepi nekoliko omiliti neusmiljeno divjanje bratomorne vojne.

Ali ni mar oblast določila, da morajo novinci oditi na fronto veseli srec? Določili so, da bodo dan pred odhodom na fronto po vsem mestu velike zabave. Razen tega bodo slavili okrog dve sto porok...

Morda je bilo to omamljanje živcev potrebno, kajti tisti, ki so sklenili, da bodo priredili vojakom zabavo, so vedeli, da je fronta v današnji vojni strahotna. Vedeli so, da je mladina sicer pogumna, navdušena za boj, toda hkratu tudi nepokvarjena in polna idealov. In vojna, državljanska vojna, je prav zaradi zagrizenosti obeh strank po navadi posebno krvava, neusmiljena...

Vojakom je treba vliti poguma, preden bodo odšli na madridsko fronto, prav tako krvavo in nevarno za napadalce kakor za branilce.

Preračunali so, da jim bodo lepe Barcelonke v njihovih načrtih najboljše pomočnice. S poljubi in ljubezenskimi besedami bodo umele speljati svoje zaročence do poroke, bolje na fronto. Može, še omamljeni od poročne noči, ne bodo utegnili misliti na smrt...

Zato so se odločili, da bodo tisti dan pripravili toliko porok...

Po poroki se bodo mladi pari zabavali na razkošnih zabavah vse do polnoči. Druga polovica je posvečena njim in njihovi ljubezni. Ko bo sinila zora, se bodo mladi možje poslovlili od svojih novopečenih ženic in odpotovali na fronto... Morda se bo komaj vsak peti ali celo vsak tretji od njih vrnil živ...

III.

Ko se je Moreno bližal cerkvi, so ga otožni, prestrašeni glasovi žensk zbudili iz premišljevanja. Njegovo srce se je stisnilo v resničnem usmiljenju.

"Takšnim prizorom se ne bom mogel nikoli privaditi," je pomislil. "Moški naj se bore, toda ženske, otroke in starce pustimo pri miru."

Zdaj je bil že zelo blizu ubogim žrtvam. Samo za trenutek se je ustavil njegov pogled na njih, toda mladi častnik ni mogel dalje prenašati tega pogleda, zato je ogorčeno obrnil glavo stran.

Stopil je k bližnji straži in vprašal:

"Kaj bodo storili s temi ženskami, prijatelj?" V njegovem glasu je zvenel nekakšen zaničljiv, surov prezir, kakršnega si slišal iz ust vsakega barcelonskega vojaka, kadar je govoril o ujetnikih.

"Ali ne vidiš, da je to plen, lep plen? Če si ga ne bomo privoščili sami, ga bodo uživali v hotelu Colon... Zdaj pričakujemo navodil naših tovarišev."

Moreno ni odgovoril. Vnovič je pogledal ujetnice.

V tem velikem in ponosnem mladeniču, enem najpogumnejših letalcev republikanske armade, se je v tistem trenutku zganil tisti viteški čut, ki ga občuti sleherni normalni možki ob pogledu na trpeče bitje, ki si ne more samo pomagati. Ta mladi letalec je že neshetokrat zrl smrti v oči, toda stresel se je ob misli, kaj se utegne zgoditi s temi sirotami.

"V hotelu Colon?" je pomislil.

Poznal je ta hotel še iz časov, ko še ni divjala vojna. Bil je eden najboljših hotelov v Barceloni, udoben, razkošen in z izvrstno postrežbo. Zdaj je bil zabavišče za vojake. In kakšno zabavišče!

Tja torej bodo odpeljali te uboge ženske... razen, če ne bodo že prej postale žrtve kakšne pijane tolpe... Zasmilile so se mu v dno srca.

Toda Moreno je previdno ohranil svoje mnenje zase. Vedel je, da bi v takšnem primeru kritika utegnila stati glavo...

"Torej dobro zabavo," je dejal straži.

"Bodi brez skrbi," se je pomenljivo zarežal miličnik in pomežiknil.

Zamišljen je Moreno hotel oditi domov, v smeri proti severni železniški postaji. Toda rekli bi, da ga je neka skrivna sila zadrževala, da se ni oddaljil od cerkve z ujetnicami. Vnovič se je ustavil in jih opazoval. In nekakšen občutek groze ga je spreletaval, če se je spomnil na vojakove besede.

"Uboge ženske!" je še enkrat pomislil.

Ogledujoč te blede, objokane ženske, so se Morenove oči na lepem ustavile na drobnem obrazku mlade, ljubke deklice. Ta obraz bi očaral sleherne moške oči, tako čudovito mil je bil.

Dekle je stalo čisto samo ob nekem prizidku in tiho jokalo. Bilo je videti, da nikogar ne pozna.

Dvignila je glavo, morda zato, da bi videla, ali res ne bo od nikjer pomoči, ali pa zato, da bi videla, kaj se godi okrog nje. Tedaj si jo je lahko Moreno natančneje ogledal.

Žarko špansko sonce je metalo svoje žarke na njeno drobno glavico, skoraj predrobno pod težo zlatorumenih las. Morenu se je zdela kakor glava angela... Na nobeni sliki Matere božje ni videl čistejšega ovala, ne večjih globljih oči. Te oči so bile sinje, tiste temne sinjine neba po dežju, tako redke pri temnolasih Špankah. Ta barva, morda še temnejša zaradi bledice drobnega obraza, je podčrtavala čudovito belino kože. Plave kodre, zdaj zmedene v mehkih valovih po nežnem tilniku, je imela počesane z visokega jasnega čela. Usta je imela majhna in sočna; ob bledici obraza so se zdela kakor zrela češnja ali komaj razevel rožni popek...

SEVASTOPOL PRED PAD-CEM; NEMCI SILNO RAZOČARANI

(Nadaljevanje z 1. strani)

stano obdelujejo bežeče Nemce iz zraka s strojinicami in bombami. Nemški beg je prava obupna polomija. Od vse Krimske je še kakih 300 kv. milj v okolici Sevastopola v nemških rokah, kar bo pa vsak čas v ruških rokah.

Kakor je bilo objavljeno zadnje nedeljo, so Rusi tekmo zadnjih 41 dni, odkar je začela 2 ukrajinska armada pod generalom Konevom z ofenzivo v Ukrajini, uničili do skoro 120.000 Nemcev. Ujeli so jih 27.390. Tekom vse ofenzive pa so uničili več, kakor 500.000 Nemcev v Ukrajini sami. Nemcem so uničili 688 tankov, 1.474 topov in visoko število motornih vozil in raznovrstnega drugega materiala.

Iz Ukrajine v smeri proti Rumuniji so Rusi napredovali od 6. marca pa do sedaj nad 250 milj. Zdaj so prodrli že do 65 milj globoko v severno Rumunijo. Ruska zmaga v Ukrajini je popolna.

Ruska strategija gre zdaj očividno za drugimi načrti in

ti so: v Karpatsko pogorje bodo Rusi skušali prodreti tako daleč, da si tam zagotovijo trdne stalne pozicije in vzhodni Galiciji in Čehoslovski. Ko bodo očistili Krimsko in bodo tako za hrbtom varni, bodo začeli prodirati iz severne Rumunije navzdol proti ustju Donave in v Bolgarijo. Prva točka bodo vrelci v Ploesti in pa prestolnica Bukarest. Odtam bo šla ruska ost naprej ob Donavi na Balkan in bo obšla Rumunijo in Madžarsko. Tam se bo sešla tudi z jugoslovanskimi borilci in druga fronta bo kakor zglede na Balkanu po prizadevanju Rusov preje, kakor pa na zapadu.

Glede silnega nemškega poraza v Rusiji so nazijski voditelji v veliki zadregi. Zdaj vidi zadnji nemški pometaj, da so ga nazijski voditelji farbali s svojimi obljubami in nemški narod pa zavedli v popolni propad. Držijo se pa kljub temu še vedno krčevito na površju, igrajoč zdaj na zadnje karte, z upanjem, da bo še kaka prilika, da bi vsaj kar se da odnesli in rešili pred popolnim propadom.

— o —
ŠIRITE "AM. SLOVENEK"!

SLOVENSKA ZEMLJA

Regina Krick

(Nadaljevanje)

Trapistovski samostan je sredi gozdne pokrajine, ki sliči prelestnemu parku. Na vse strani je čaroben razgled, omamljivo lepa so pota pod mogočnimi, starimi, listnatimi drevesi, izmed katerih je nekaj velikanskih eksotičnih dreves in mnogo je domačih in inozemskih iglavcev. Najlepsi pa je široki drevored samih starih kostanjev širokih vej! Spodnje vejice se skoraj dotikajo trat na obeh straneh poti, ki vodi na samostansko pokopališče, kjer počivajo mrtvi menihi brez krst, v samih kubah pod golimi gomilami.

Divje romantičen je oni kraj, kjer pečina, ki je na njej grad, strmo pada navzdol k strahotnemu obvodnemu gradu. Če se razgleduješ s sadovnjaka, se ti dozdeva, ko da se potaplja grad s svojimi rjavoredečimi strehami v morju neskončnih gozdov.

Ali je sploh moči pozabiti ono čudovito, dolgo pot po grebenu Mahorijeve gore do pristave in razsežnih vinogradov trapistov? Vedno greš pod krošnjami hrastov in bukev in med vinogradi pa skozi temne gozdove pravih kostanjev. Svojsko lepi so razgledi na hribe, njive, gozdove, cvetoče travnike, koder krvavijo kar šopi rdečih, divjih nageljčkov in na srebrni trak reke, na bele, majhne hribovske kapelice tja do slikovitega gnezdeca Krškega, ki je venomer v senci in kjer se bohotno razcvitajo na tratah divji tulipani. Vsega tega se za zmeraj zvesto spominjaš.

Spomladi je na Mahorijevi gori pravi pravcati češnjevi paradiž. Cvetiči sneg pokriva lične domačije v njih gozdni samoti in vrh hriba, tam krog starinske, častitljive romarske kapelice, ki stoji ko sredi zelene planine, se vsepovsod razcvitajo krasne, pisane travniške rože. Krog in krog se dvigajo skupine gor v svetlem, pomladnem zelenju in temna telovina je vmes ko črna senca.

Mogočen grad, ki so ga l. 1127. sezidali na povelje salburškega nadškofa zoper madjarske napade, je zmagovito prestal vse rovražne naskoke. Od mičnega grajskega vrtilca, kjer rastejo cvetlice vseh vrst, te povede ozka klavzurna steza po gostem gozdu po hribu navzdol. Po tej stezi hodijo le menihi in nekateri med njimi so zelo učeni. Spodaj je čudovito lepa "tiha" ali "globoka" dolina, ki jo malokdo pozna in kjer se zdi, da zaživijo vse vilinske pravljice.

Kako brezmejno lepe so vse one samotane steze v širnih gozdovih, kjer cvetejo ciklame in pasji zob, temnomodre potokčnice in svojske alpske rože. V teh neskončnih gozdovih so "tuji ribniki" raztresene kmetije in razpadli mlini in v nekem gozdu dehti mnogo belih orhidej.

Zarana ob dveh — o velikih praznikih celo ob eni — zvonovi samostanski svonček, ki kliče menihe k jutranji sv. maši. Glas zvona se družijo s pobožnim šuštanjem in poumevanjem gozda. Nikjer ne moreš tako uživati vsebine Scheffelovega nesmrtnega "Eckeharda", ko v senci tega prastarega samostanskega gradu. Na nasprotni, kranjski strani so v senci gozdov, obdani s mrmrajočimi valovi Save gosposki gradovi in na nizkem griču stoji veličasten grad Brežice, ki ima četrto mogočnejšo, popolnoma različnih stolpov.

Bled je radi svoje lege biser v kroni krasnega Bohinja. Vsa ljubkost, vsa mogočna prelest gorske pokrajine obkroža to jezero, ki poje o njem slovenski pesnik Prešeren, da stoje v ozadju ogromni ledeniki.

Nasproti znanemu zdravilišču, ki ima kar preveč hotelov, gostišč in vil, štrli na strmih, ko stena dvigajočih se skalah grad Bled in gleda na ljubko, majhno jezero. Grad je, kakor večina slovenskih gradov, zelo star. Zakaj že 10. aprila 1004 ga je nemški cesar Henrik II. podaril briksenskem škofu Albuinu z velikimi posestvi v okolici tja do Bohinjskega jezera vred.

Sredi jezera je majhen otok z romarsko cerkvico in "prošnjim zvonom," kar zelo pomeni romantično čudo pokrajine. Nekoč je bil tu tempelj slovanske boginje Žive: "Nekoč, v časih Črtomira, je bila tu videti podoba boginje Žive." — Ob slapu mlade Save, pri Savici — se je dal Črtomir krstiti.

(Konec prih.)

NAPRODAJ IMAM

2-stanovanjsko zidano hišo po 4 sobe; nahaja se na St. Louis Ave. in 24. cesti. Cena je \$6,500;

2-stanovanjsko zidano hišo z "bezmentom"; centralna kurjava. Nahaja se na Avers Ave. in 22. cesti. Cena je \$8,000;

5-sobni "Bungalow". Nahaja se na Grove Ave. v Berwynu. Zidan je pred 8. leti. Cena je \$9,200.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

ANTON JORDAN,

2552 So. Central Park Ave., Chicago, Ill. Tel. Lawndale 1545. Po 6. uri zvečer je Res. telefon Rockwell 7196.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

Michael Trinko in Sinovi
PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS
Pleskarji in popravilci ometa in sten.
2114 W. 23rd Place, Chicago
Telefon Canal 1090
Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, se vam priporočamo, da daste nam kot Slovencem priliko in da vprašate nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste potem delo tudi drugam. Za pleskarska dela jamčimo.

DR. J. E. URSICH
ZDRAVNIK
in
KIRURG
Urad:
1901 West Cermak Road
CHICAGO
Telefon Canal 4918
Residenčni tel.: La Grange 3968
1-3 in 7-8 P.M. razen ob sredah

Vi radi berete vesti iz drugih naselbin; drugi radi berite novice iz vaše naselbine. Poručajte novice in dogodke v "Am. Slovincu".

NOVI KRASNI KRIŽI

Vsem onim, ki so zadnje čase naročali križe, ki se rabijo za previdenje bolnikov, sporočamo, da onih križev, ki smo jih do pred kratkim prodajali po \$2.50 nimamo več. Posrečilo pa se je nam dobiti, toda le omejeno število novih druge vrste sličnih križev, ki so narejeni mnogo lepši in ne vliči, kakor dosedanj, pač pa narejeni iz lepega orehovega lesa, z lepim pozlačenim bronastim križem, ki so dosti lepši in mnogo boljše in natančneje izdelani, kakor prejšnji. Ti križi istotako vsebujejo vso pripravo, ki se rabi ob času previdenja bolnikov in so narejeni da se križ odpre, kakor predalček in znotraj so spravljene svečke, stekleničica za blagoslovljeno vodo in prtič. Ti križi so lepi, ko se jih zapre za obesiti na steno in ga kadar ga ne rabite imate na steni kot križ, ki je pravi kras za vsako katoliško hišo.

Teh križev ni mnogo v zalozbi. Kdor ga želi naj ga nemudoma naroči, ker prav gotovo bodo v kratkem pošlji.

STANEJO S POŠTINO SAMO

\$3.50

Naročila je poslati na:

KNJIGARNA AM. SLOVENEK

1849 W. Cermak Road,

Chicago 8, Illinois

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi prevzemamo vse vrste dela, gradimo nove stavbe kakor koli obsega. Sprejemamo velika dela kot grajenje večjih poslopij, šol, tovarn, ali kakršnekoli. Obenem sprejemamo tudi manjša dela, kot popravila, hiš in drugih poslopij. Za nas je vsako delo in naročilo dobrodošlo. Navzete, poročane in na črte dajemo na željo brezplačno. Čemu plačujete visoke najemnine. Dajte si postaviti lasten dom, lastno hišo, kar napravimo vam mi za smerno nizko ceno.

Pokličite nas na telefon

Calumet 6570 or 6509

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu

3050-3052 So. Wallace St.,

Chicago, Illinois